

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui

Vlasenco Vitali XXX, născut la XXX, originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 30.01.2019 pînă la 07.05.2019;

Instanța de apel de la 18.06.2019 pînă la 04.12.2019;

Instanța de recurs de la 03.02.2020 pînă la 13.05.2020.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul central din 07 mai 2019, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Vlasenco Vitali a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal și în baza acestei Legi i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate față de Vlasenco Vitali a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Solicitarea procurorului cu privire la încasarea din contul lui Vlasenco Vitali în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare, s-a respins.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut *în fapt*, Vlasenco Vitali, la 31.12.2018, ora 12:06, cunoscînd că începînd cu 20.07.2018, în temeiul sentinței de condamnare definitive este privat de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 8 luni 1 zile, adică pînă la 21.02.2019, în mod intenționat s-a urcat la volanul automobilului model „Toyota Corolla” cu numărul de înmatriculare XXX și deplasîndu-se pe XXX în regiunea imobilului XX în mun. Bălți, avînd o traectorie neuniformă de deplasare, a fost stopat de către angajații de poliție. În cadrul discuției cu angajații de poliție, ultimul avea semne vizibile de stare de ebrietate alcoolică, dintre care, dereglarea în articulație, reacție încetinită, neadecvată, la întrebările adresate, din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool. Astfel, fiindu-i propus de a fi supus testării alcoolscopice și de a petrece examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei precum și de a recolta probele biologice în cadrul acestui examen medical.

Ca rezultat, conform procesului-verbal nr. 2278 din 31.12.2018, s-a stabilit că, la ora examinării 12:48, în aerul expirat de către Vlasenco Vitali se conținea alcool în cantitate de 1,15 mg/l, adică cantitate ce constituie grad avansat.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. XXX din 11.01.2019, în proba de sânge prelevată de la Vlasenco Vitali s-a depistat alcool etilic în cantitate de 2,63 g/l, cantitate care în conformitate cu prevederile art. 134¹² Cod penal se atribuie la stare de ebrietate alcoolică grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 264/1 alin.(4) Cod penal, după indicii calificativi: *conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, săvârșită de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

3. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, procurorul a contestat cu apel, prin care a solicitat, casarea acesteia, cu condamnarea lui Vlasenco Vitali pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (4) Cod penal cu numirea pedepsei sub formă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis cu înlocuirea măsurii preventive în arest și luarea inculpatului Vlasenco Vitali sub strajă din sala de ședință. Cheltuielile judiciare, în sumă de 740 lei, urmează a fi încasate în beneficiul Statului de la inculpatul Vlasenco Vitali.

Motivele apelului fiind următoarele:

- la stabilirea pedepsei urmează să se țină cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, de gravitatea infracțiunii comise, de consecințele survenite, de persoana celui vinovat, de toate circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea și respectând toate criteriile nominalizate se stabilește o pedeapsă echitabilă în conformitate cu prevederile art.7, 61 și 75 Cod penal;

- menționează că, Vlasenco Vitali, anterior a fost judecat prin sentința Judecătorei Bălți (sediul Central) din 20.07.2018, în baza art. 264/1 alin. (4) Cod penal, cu aplicarea art. 85 Cod penal, la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 788 u.c, cu privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 8 luni 1 zile, adică pînă la 21.02.2019, deci data comiterii infracțiunii date, adică la 31.12.2018, precedent penal în cazul inculpatului era nestins. Faptul că, Vlasenco Vitali - persoana care anterior a fost trasă la răspundere și pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii analogice, a comis o altă infracțiune intenționată, denotă că corectarea acestuia nu a fost atinsă. Inculpatul nu a stat pe calea corijării, continuând activitatea criminală;

În latura ce ține de faptul neîncasării din contul inculpatului cheltuielilor de judecată suportate în cadrul cauzei penale respective: instanța de fond nu a încasat în beneficiul statului, cheltuielile de judecată în suma de 740 lei, cheltuieli suportate la efectuarea expertizelor judiciare, ordonate de OUP întru stabilirea justă a tuturor circumstanțelor cazului investigat. În aceeași ordine de idei, se subliniază faptul că conform art. 227-229 Cod de procedură penală. Astfel, legea permite ca cheltuielile judiciare să fie suportate inclusiv și de condamnați, însă instanța de judecată a apreciat ca neîntemeiată încasarea din contul lui Vlasenco Vitali în beneficiul Statului a cheltuielilor de judecată și a respins solicitarea acuzatorului de stat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019, a fost admis apelul declarat de procuror, casată parțial sentința în cauză, în latura cheltuielilor de judecată, cu emiterea unei noi hotărâri în această parte, după cum urmează:

Se încasează de la *Vlasenco Vitali* în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 740 lei.

În rest dispozițiile sentinței Judecătoriai Bălți, sediul central din 07.05.2019 au fost menținute fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, motivele invocate de apelant în apel în latura pedepsei sunt neîntemeiate, or, la emiterea sentinței de către prima instanță nu a fost comisă nici-o eroare de fapt și de drept la individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului Vlasenco Vitalii.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia au fost condamnați inculpații.

Instanța de apel a menționat că, prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Vlasenco Vitalii a ținut cont pe deplin de prevederile citate - criteriile generale de individualizare a pedepsei penale și în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date, și personalitatea inculpatului, corect a ajuns la concluzia numindu-i acestora o pedeapsă echitabilă, în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

Astfel, ținând cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art.16 Cod penal, este din categoria celor ușoare, recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, care la moment nu prezintă pericol social, asigurînd că, pe viitor inculpatul nu va mai admite încălcări de lege, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii, Colegiul conchide că, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea acestuia de societate, dispunînd o pedeapsă cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, avînd în vedere atît principiul umanismului prevăzut de art. 4 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, neîntemeiate sunt alegațiile apelantului precum că, *sentința instanței de fond este una blîndă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art. 90 Cod penal*, or, instanța de fond a ținut cont pe deplin de aceste circumstanțe. Instanța de apel a subliniat faptul că, instanța de fond corect a dispus suspendarea executării pedepsei închisorii, fixîndu-i totodată și obligația de a nu-și schimba domiciliu și/sau reședința fără consimțămîntul organului de probațiune.

În ce privește apelul procurorului în latura cheltuielilor de judecată, instanța de apel a ajuns la concluzia că, sentința urmează a fi casată în această latură, fiind fondate argumentele procurorului privind încasarea de la inculpatul Vlasenco Vitali a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201906P0007/201902D0020 din 11.01.2019 la preț de 740 lei (f.d.33-35).

În motivarea soluției date, instanța de apel a menționat despre poziția corectă a acuzării privind argumentele invocate în acest sens.

Din conținutul normelor art. 227, 229 Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat despre soluția greșită a instanței de fond, care a respins solicitarea procurorului privind încasarea de la Vlasenco Vitali în beneficiul statului a cheltuielilor pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201906P0007/201902D0020 din 11.01.2019 la preț de 740 lei (f.d.33-35).

Astfel instanța de apel a constatat că cheltuielile judiciare cu privire la efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 201906P0007/201902D0020 din 11.01.2019 la preț de 740 lei (f.d.33-35), urmează a fi încasate din contul inculpatului Vlasenco Vitali în beneficiul statului.

În această ordine de idei, instanța de apel a atras atenția la faptul că, norma juridică respectivă urmează a fi interpretată ținând cont de modificările operate prin Legea nr. 316 din 22 decembrie 2017, în vigoare 09 februarie 2018.

Prin Legea respectivă a fost exclus art. 143 alin. (2) Cod procedură penală, care prevedea că plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul bugetului de stat.

Prin urmare, voința legiuitorului a fost îndreptată spre obligarea condamnaților de a achita cheltuielile de efectuare a expertizelor. Astfel, scutirea condamnaților de la plata acestor sume urmează să reprezinte excepția, dar nu regulă.

Stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până la punerea în executare a hotărârii de condamnare

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia în partea aplicării art. 90 Cod penal, cu excluderea acestei norme. Recurentul invocă dezacordul cu aplicarea pedepsei nonprivative de libertate. Instanța de apel insuficient s-a expus asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat procedura de individualizare și stabilirea duratei și cuantumului pedepsei, în cazul stabilirii pedepsei cu aplicarea art. 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că, acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Motivul recurentului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează acest temei, ori din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat.

Referitor la motivul invocat de recurent care este prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că, nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul recurentului precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpatului Vlasenco Vitali, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (4) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor ușoare, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore sau cu închisoare de pînă la 1 an, inculpatului i-a fost numită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 luni, care este în limitele normei penale.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Ținând cont de decizia instanței de apel, Colegiul reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Vlasenco Vitali, instanța a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de prezența circumstanței atenuante și celor agravante, , recunoașterea vinei prin conștientizarea pericolului faptei comise, care la moment nu prezintă pericol social, asigurînd că, pe viitor inculpatul nu va mai admite încălcări de lege, căința sinceră, comportarea inculpatului după consumarea infracțiunii și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 3 ani, pentru fiecare, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Colegiul penal menționează că, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5. din prezenta decizie, au fost obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel, care le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1., soluție, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, ori materialul probator al cauzei penale dovedește incontestabil legalitatea temeiurilor de fapt și de drept care au adus la pronunțarea hotărârii recurate.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către procuror nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Valentina Gavdiuc, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 decembrie 2019, în cauza penală, în privința lui **Vlasenco Vitali XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **03 iulie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan